



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 544

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 iunie 2006

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 440 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante	2-3		771.— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.....	7-11
Decizia nr. 444 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 și art. 385 ³ alin. 2 din Codul de procedură penală	4-5		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 495 din 8 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.....	5-7		219. — Ordin al secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate	11-13
			1.483/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Regulamentului privind răspunderea disciplinară a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției și al Institutului Național de Criminologie	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 440**

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea îlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea îlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mureșul” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 2.198/CCA/2005 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă consilierul juridic Kiss Dionisie, reprezentantul autorului excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Consilierul juridic solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate. În acest sens, arată că instituirea de către legiuitor a unui termen mult prea scurt pentru restituirea penalităților acumulate ca urmare a neplății obligațiilor către stat împiedică societatea comercială pe care o reprezintă să își desfășoare activitatea, ceea ce aduce atingere dreptului de proprietate al acționarilor.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că stabilirea de către legiuitor a unui termen pentru plata obligațiilor fiscale, precum și consecințele ce decurg din neplata acestor datorii nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.198/CCA/2005, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea îlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Mureșul” — S.A. din Târgu Mureș

cu ocazia soluționării unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că reglementarea criticată contravine prevederilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată. În acest sens, arată că prin condiționarea achitării datoriilor restante într-un termen de mai puțin de 20 de zile se încalcă dreptul de proprietate al acționarilor.

Totodată, menționează că imposibilitatea achitării obligațiilor față de bugetul de stat s-a datorat și fluctuațiilor cursului valutar, fapt ce a determinat o situație economico-financiară precară a societății.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea criticată a fost modificată chiar în ceea ce privește termenul până la care debitorii ce au beneficiat de îlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului de stat trebuie să achite sumele restante, prevăzându-se că termenul este de 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 244/2005, prin care se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005. Astfel, termenul inițial de 30 aprilie 2005, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005, a fost prelungit până la data de 4 august 2005, inclusiv. Ca atare, instanța consideră că dispozițiile de lege criticate nu încalcă dreptul de proprietate al acționarilor, acest drept constituțional exercitându-se în anumite limite, stabilite de lege.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că termenul în care debitorii trebuiau să facă dovada îndeplinirii condițiilor pentru menținerea îlesnirilor la plată acordate anterior a fost modificat prin Legea nr. 244/2005, debitorii beneficiind de o perioadă de timp în plus față de cea prevăzută inițial. Astfel, măsurile de disciplinare a contribuabililor stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 nu au cum să afecteze dreptul de proprietate al debitorilor prin stabilirea unor termene rezonabile de aducere la îndeplinire a unor obligații fiscale restante.

De altfel, așa cum afirmă autorul excepției, situația dificilă în care se află în ceea ce privește achitarea obligațiilor fiscale se datorează nu atât măsurilor adoptate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005, cât mai ales fluctuațiilor cursului de schimb al leului în raport cu alte monede străine, fapt ce a condus la schimbarea

unor situații care au fost avute în vedere la încheierea unor contracte de export.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 561/2005, arată că legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept. Prin dispozițiile legale criticate s-a urmărit reglementarea unor măsuri disciplinare pentru a fi creată o egalitate de tratament între contribuabili, precum și favorizarea unui mediu de afaceri concurențial, ceea ce nu contravine însă prevederilor art. 44 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 8 aprilie 2005, dispoziții modificate prin articolul unic pct. 5 din Legea nr. 244/2005 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2005, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 20 iulie 2005.

Reglementarea legală criticată are următorul conținut:

Art. III alin. (1): „*Debitorii care au beneficiat de înlesniri la plata obligațiilor datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj, bugetului asigurărilor pentru accidente de muncă și boli*

profesionale sau bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, după caz, acordate în baza reglementărilor legale în materie, și care, până cel târziu în cea de-a 15-a zi de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, fac dovada stingerii sumelor cuprinse în rate, a obligațiilor fiscale curente, cu termene de plată până la aceeași dată, precum și a îndeplinirii celorlalte condiții în care înlesnirile au fost aprobate beneficiază de menținerea înlesnirilor pentru sumele rămase de plată, începând cu data mai sus menționată, cu toate efectele prevăzute de lege.“

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi primită critica autorului excepției potrivit căreia se încalcă dreptul de proprietate al acționarilor societății comerciale prin instituirea de către legiuitor a unui termen mult prea scurt, în opinia sa, pentru plata obligațiilor datorate bugetului de stat, condiție prevăzută de lege pentru ca debitorii să beneficieze de menținerea înlesnirilor pentru sumele rămase de plată.

Curtea reține că prin reglementarea criticată se sancționează persoana nediligentă care nu a înțeles să își îndeplinească obligațiile fiscale în termenul prevăzut de lege, termen care, de altfel, a fost modificat prin Legea nr. 244/2005 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2005, prelungindu-se de la data inițială de 30 aprilie 2005 la data de 4 august 2005.

Legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Referitor la susținerea autorului excepției potrivit căreia imposibilitatea achitării obligațiilor față de bugetul de stat s-a datorat și fluctuațiilor cursului valutar, fapt ce a determinat o situație economico-financiară precară a societății, Curtea constată că acest aspect nu constituie o problemă de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mureșul” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 2.198/CCA/2005 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 444

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 și art. 385³ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 și 385³ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ana Marenic în Dosarul nr. 249/2006 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 249/2006, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 360 și 385³ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ana Marenic în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că în situația în care partea a fost prezentă la unul dintre termenele din faza de cercetare judecătorească, dar a lipsit atât de la dezbateri, cât și de la pronunțare, ar trebui ca termenul de recurs de 10 zile să curgă de la comunicarea copiei de pe dispozitivul hotărârii. Potrivit art. 360 din Codul de procedură penală, copii de pe dispozitivul hotărârii se comunică părților care au lipsit atât la judecată, cât și la pronunțare. Or, prin absența la judecată se înțelege că partea nu a fost prezentă la niciun termen din faza de cercetare judecătorească, implicit la dezbateri, restrângându-se aria situațiilor în care se comunică copie de pe dispozitivul hotărârii. Prin urmare, partea care a lipsit atât la dezbateri, cât și la pronunțare poate pierde termenul de declarare a recursului, deoarece nu i s-a comunicat copie de pe dispozitivul hotărârii, întrucât a fost prezentă la un termen de judecată.

Tribunalul Cluj — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu creează niciun fel de discriminări față de părțile din procesul penal care participă la judecarea cauzei în stare de libertate. De asemenea, în virtutea dispozițiilor constituționale referitoare la liberul acces la justiție, autorul excepției a uzat de acest drept tocmai în cauza de față și, prin urmare, nu se poate susține că au fost încălcate prevederile art. 21 alin. (1) și (3) din Legea fundamentală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate se aplică tuturor părților din proces și nu creează vreo inechitate pentru partea care a fost prezentă la judecată, dar a lipsit atât la dezbateri, cât și la pronunțare, întrucât dacă a fost prezentă chiar și la un singur termen, potrivit art. 291 alin. 3 din Codul de procedură penală, nu va mai fi citată pentru termenele ulterioare și, pe cale de consecință, trebuie să depună diligențele necesare pentru a lua cunoștință de soluția pronunțată de instanță.

De asemenea, nici dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) nu sunt încălcate, întrucât textul are în vedere situația comunicării hotărârii prin care se soluționează în primă instanță un proces declanșat în baza accesului liber la justiție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece rațiunile pentru care legiuitorul nu a prevăzut obligația comunicării dispozitivului hotărârii în toate situațiile sunt evidente. Astfel, părțile prezente la judecată sunt în măsură să cunoască data pronunțării și, prin urmare, să afle, cu o diligență minimă, care este hotărârea instanței, iar părțile prezente la pronunțare iau cunoștință de îndată de soluția adoptată de instanță. Așa fiind, lipsa comunicării dispozitivului hotărârii în toate cazurile menționate, precum și faptul că în aceste cazuri termenul de declarare a recursului curge (cu excepțiile prevăzute de lege) de la data pronunțării hotărârii nu sunt de natură să aducă atingere principiului egalității cetățenilor, care presupune soluții diferite pentru situații diferite.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale supuse controlului nu aduc atingere sub niciun aspect dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3), deoarece prin reglementarea condițiilor de exercitare a căilor de atac, inclusiv a momentului de la care termenele încep să curgă, nu se restrânge pentru nicio parte exercițiul dreptului de a declara recurs.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 360 și 385³ alin. 2 din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 360 — Comunicarea hotărârii: „Copii de pe dispozitivul hotărârii se comunică părților care au lipsit atât la judecată, cât și la pronunțare.

Inculpatului deținut sau aflat în vreuna dintre situațiile prevăzute în art. 171 alin. 2, care a lipsit de la pronunțarea hotărârii, i se comunică copia dispozitivului hotărârii. De asemenea, copia dispozitivului hotărârii se comunică administrației locului de deținere.

După redactarea hotărârii, inculpaților prevăzuți în alineatul precedent li se comunică copii de pe aceasta.“

— Art. 385³ alin. 2 — Termenul de declarare a recursului: „Dispozițiile art. 363—365 privind data de la care curge termenul, repunerea în termen și declararea peste termen a căii de atac se aplică în mod corespunzător.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul oricărei persoane la justiție și dreptul părților la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Prevederile legale criticate sunt norme de procedură, stabilite de legiuitor în temeiul prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, și, contrar susținerilor autorului excepției, acestea dau expresie preocupării legiuitorului de a asigura, în condiții de egalitate, accesul oricărei persoane la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, inclusiv în ceea ce

privește posibilitatea promovării căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele judecătorești.

Art. 360 din Codul de procedură penală prevede obligația comunicării de copii de pe dispozitivul hotărârii părților care au lipsit atât la judecată, cât și la pronunțare, în scopul cunoașterii soluției pronunțate. Termenul de recurs începe să curgă, potrivit art. 385³ alin. 2 din Codul de procedură penală, de la data comunicării copiei de pe dispozitiv. Rațiunile pentru care legiuitorul nu a prevăzut obligația comunicării dispozitivului hotărârii în toate situațiile sunt evidente. Astfel, părțile prezente la judecată sunt în măsură să cunoască data pronunțării și, prin urmare, să afle, cu o diligență minimă, care este hotărârea instanței, iar părțile prezente la pronunțare iau cunoștință de hotărâre chiar în momentul pronunțării sale. Așa fiind, lipsa comunicării dispozitivului hotărârii în cazurile menționate, precum și faptul că în aceste cazuri termenul de declarare a recursului curge (cu excepțiile prevăzute de lege) de la data pronunțării hotărârii nu sunt de natură să aducă atingere dreptului părților la un proces echitabil, acestea având posibilitatea să cunoască soluția instanței și să acționeze în consecință, exercitându-și fără nicio îngrădire drepturile procesuale prevăzute de lege.

De altfel, potrivit art. 129 din Constituție, exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești se face „în condițiile legii“. Ca urmare, eventuala lipsă de diligență a părții care, deși a fost prezentă la judecată sau la pronunțarea hotărârii judecătorești, nu promovează căile de atac în termenul prevăzut de lege, invocând lipsa comunicării dispozitivului hotărârii, nu poate constitui temei al criticii de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 și art. 385³ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ana Marenicuc în Dosarul nr. 249/2006 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 495

din 8 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocararu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător

Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Mihaela Cîrstea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 68 din Legea nr. 255/2004, prin care au fost modificate dispozițiile art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Filiala Băilești — Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia în Dosarul nr. 3.368/2005 al Tribunalului Gorj — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc la data de 25 mai 2006 și au fost consemnate prin încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 8 iunie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.368/2005, **Tribunalul Gorj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 68 din Legea nr. 255/2004, prin care au fost modificate dispozițiile art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Filiala Băilești — Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 51 din 20 decembrie 2004, pronunțată de Judecătoria Târgu Jiu în Dosarul nr. 9/PJ/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. I pct. 68 din Legea nr. 255/2004 încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție, deoarece dispun încetarea efectelor unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, prin care se înființaseră, anterior modificării Legii nr. 51/1995, mai multe asociații de consultanță și reprezentare juridică. În ceea ce privește art. II alin. (2) din Legea nr. 219/2005, autorul excepției consideră că aplicarea acestor dispoziții este retroactivă, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2).

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, referindu-se la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în

cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții de lege:

— Art. I pct. 68 din Legea nr. 255/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004. Prin acest text de lege au fost modificate dispozițiile art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995, după cum urmează:

„Art. 82. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

(2) De asemenea, la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică contrare dispozițiilor prezentei legi.”;

— Art. II alin. (2) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, potrivit căroră *„Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale”.*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că niciuna dintre dispozițiile de lege criticate prin excepția de neconstituționalitate nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Astfel, critica adusă reglementării prevăzute de art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 privind încălcarea art. 1 alin. (4) din Constituție nu poate fi reținută, deoarece, motivând-o, autorul excepției extinde interdicția imixtiunii în actul de justiție, constând în interpretarea și aplicarea unei norme legale la o situație de fapt concretă, și la posibilitatea reglementării normative a infrastructurii justiției, ca și asupra procedurii pe care aceasta este ținută să o respecte în derularea activității proprii, de înlăptuire a justiției.

De altfel, acest text de lege a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin raportate la aceleași prevederi din Legea fundamentală. În acest sens, este, de exemplu, Decizia nr. 61 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 23 februarie 2006.

Cu acel prilej Curtea Constituțională a invocat în argumentarea soluției jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în Cauza *Bota contra României*, 2003, care viza o asociație de consultanță juridică similară, Curtea a decis, cu privire la admisibilitatea cererii, că dizolvarea asociației respective, care funcționa cu încălcarea prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, este proporțională cu scopul vizat și că motivele invocate de jurisdicțiile interne se dovedesc pertinente și suficiente. De aceea, Curtea a conchis că ingerința era „necesară într-o societate democratică”.

Potrivit art. II alin. (2) din Legea nr. 219/2005, apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii și care, potrivit acesteia, sunt de competența

tribunalului se trimit la tribunale. În toate aceste cazuri trimiterea dosarelor la instanța competentă, potrivit legii noi, se face pe cale administrativă, fără a se mai pronunța o hotărâre de declinare a competenței. Se constată că nu poate fi primită critica privind retroactivitatea legii, dat fiind că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură, de imediată aplicare, cu efecte pentru viitor și nu pentru trecut.

În acest sens este Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 1 martie 2006.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și ale art. II alin. (2) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Filiala Băilești — Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia în Dosarul nr. 3.368/2005 al Tribunalului Gorj — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 20 mai 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3, litera d) va avea următorul cuprins:**

„d) de autoritate de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane și de șef de misiune pentru Fondul Social European;”.

2. **La articolul 4 punctul B, litera i) va avea următorul cuprins:**

„i) asigură managementul, gestionarea și implementarea asistenței financiare alocate Programului operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane și îndeplinește atribuțiile de șef de misiune pentru Fondul Social European;”.

3. **După alineatul (3) al articolului 15 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:**

„(4) Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei numește reprezentanții în Adunarea generală a Acționarilor

la Societatea Comercială de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă «T.B.R.C.M.» — S.A. și stabilește indemnizația acestora.”

4. După alineatul (2) al articolului 22 se introduc patru noi alineate, alineatele (2¹), (2²), (2³) și (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) În subordinea Oficiului pentru Migrația Forței de Muncă funcționează puncte de lucru care își desfășoară activitatea în sediul direcțiilor de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale.

(2²) Posturile din cadrul punctelor de lucru înființate sunt redistribuite din numărul de posturi repartizat Oficiului pentru Migrația Forței de Muncă.

(2³) Posturile repartizate punctelor de lucru sunt funcții publice și funcții contractuale și se ocupă, în condițiile legii, prin Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă.

(2⁴) Stabilirea punctelor teritoriale de lucru, a numărului de posturi alocate și a activităților desfășurate în cadrul acestora se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

5. După alineatul (2) al articolului 25 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cadrul Direcției Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane funcționează Unitatea de implementare a Programului PHARE în subordinea directă a secretarului de stat coordonator pentru afaceri europene și relații externe.”

6. Alineatele (6) și (7) ale articolului 25 vor avea următorul cuprins:

„(6) Unitățile prevăzute în anexa nr. 1^a se pot modifica prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, ca urmare a atribuțiilor ce îi revin Autorității de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane în calitate de agenție de implementare pentru componenta «Dezvoltarea resurselor umane» a Subprogramului PHARE 2004—2006 «Coeziune economică și socială».

(7) Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane funcționează cu un număr total de 69 de posturi în anul 2006 și 6 posturi pentru structura Șef de misiune pentru Fondul Social European.”

7. După alineatul (7) al articolului 25 se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) În cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei funcționează structura Șef de misiune pentru Fondul Social European, în subordinea directorului general al Autorității de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane.

(9) Structura Șef de misiune pentru Fondul Social European este responsabilă de coordonarea la nivel tehnic și financiar a Programului operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane și a Programului operațional «Dezvoltarea capacității administrative» din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.”

8. Anexa nr. 1 se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

9. Anexa nr. 1^a se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

10. La anexa nr. 2, nota de subsol marcată cu trei steluțe, corespunzătoare punctului II litera b), va avea următorul cuprins:

„***) Sunt incluse 500 de posturi, funcții contractuale, utilizate temporar pe o perioadă de 2 ani, începând cu data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 121/2006 pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, cu acoperirea cheltuielilor de personal din veniturile proprii ale Inspecției Muncii.”

11. După anexa nr. 2 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2¹, care va avea conținutul prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.

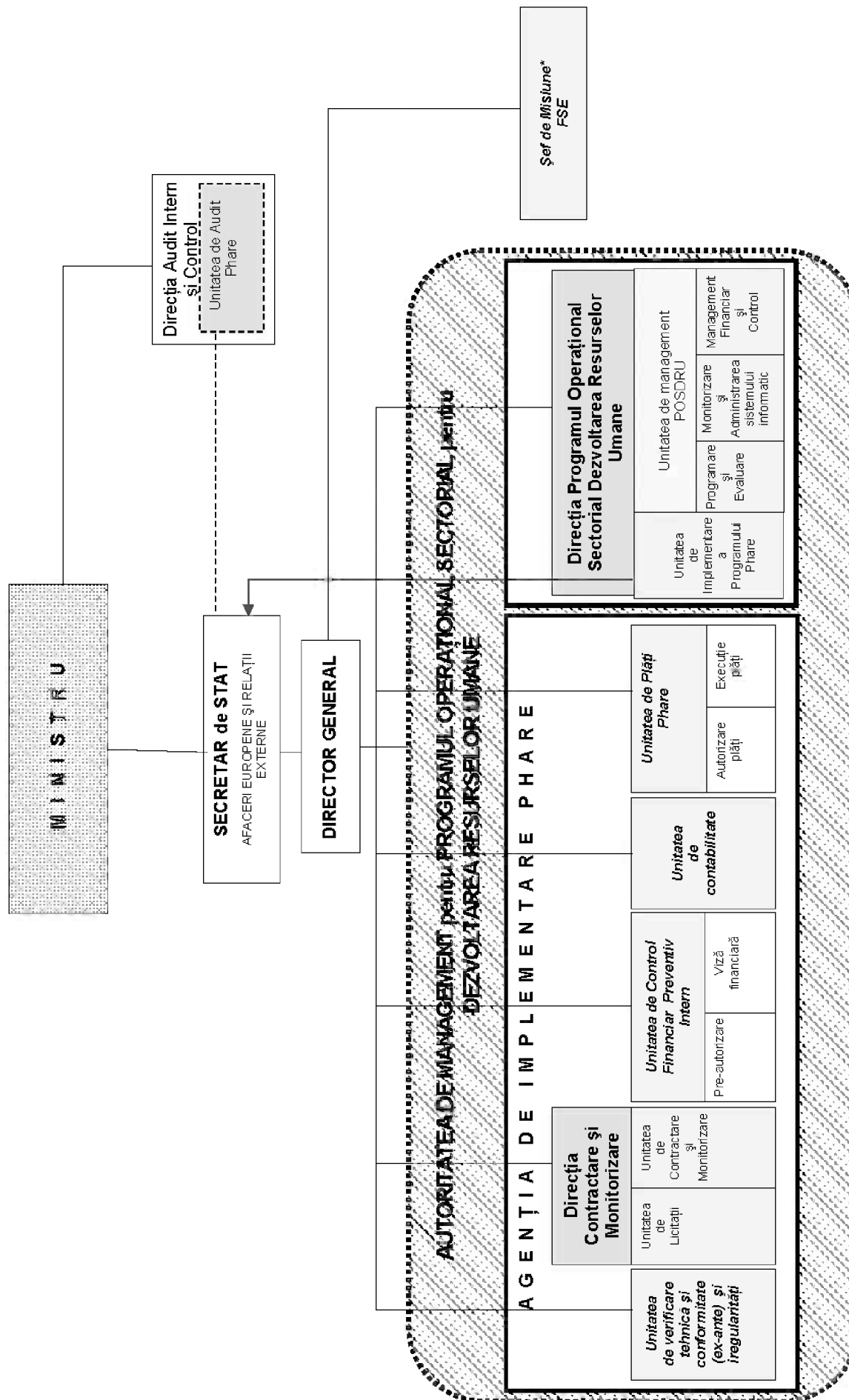
Art. II. — Cele 8 unități de implementare a programelor (UIP) organizate la nivel regional, subordonate Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, se transformă în organisme intermediare regionale pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane și trec în subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei începând cu data de 1 ianuarie 2007.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 20 mai 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu



* Asigură coordonarea la nivel tehnic și financiar a Programului Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane și a Programului Operațional „Dezvoltarea Capacității Administrative” din Ministerul Administrației și Internelor”

1) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ORGANISME INTERMEDIARE REGIONALE

pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane (174 de posturi)* – fără personalitate juridică

— Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane – Regiunea Nord-Est

— Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane – Regiunea Sud-Est

— Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane – Regiunea Sud-Muntenia

— Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane – Regiunea Sud-Vest Oltenia

— Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane – Regiunea Vest

— Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane – Regiunea Nord-Vest

— Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane – Regiunea Centru

— Organismul intermediar regional pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane – Regiunea București–Ilfov

*) Finanțate în anul 2006 din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006 nr. 380/2005. Începând cu data de 1 ianuarie 2007, se finanțează din bugetul de stat, prin diminuarea corespunzătoare a numărului de posturi de la bugetul asigurărilor pentru șomaj și suplimentarea numărului de posturi la bugetul de stat.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI

ORDIN

privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate

În temeiul prevederilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2005 pentru stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2005, ale art. 33 din Legea nr. 47/2006 privind sistemul național de asistență socială, ale art. 106 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, precum și ale art. 152 și 159 din Codul familiei,

potrivit prevederilor art. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 412/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei,

secretarul de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Serviciile publice de asistență socială organizate la nivelul municipiilor și orașelor, denumite în continuare SPAS, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale, precum și direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului de la nivelul sectoarelor municipiului București vor identifica cazurile de copii ai căror părinți se află la muncă în străinătate, în termen de 3 luni de la publicarea prezentului ordin.

(2) Identificarea prevăzută la alin. (1) se va face permanent pentru toate cazurile de copii aflați în situația prevăzută mai sus.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică copilului lipsit de grija ambilor părinți în situația în care aceștia sunt plecați la muncă în străinătate, părintelui în cazul familiilor monoparentale, precum și copilului lipsit de grija părintelui care, prin hotărâre judecătorească, are obligația creșterii și educării acestuia.

Art. 3. — SPAS, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale

din unitatea administrativ-teritorială unde se află copilul, precum și direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului de la nivelul sectoarelor municipiului București vor întocmi un raport de evaluare inițială (RE) pentru fiecare copil identificat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1.

Art. 4. — (1) În situația în care din REI rezultă faptul că acel copil se află în situație de risc, SPAS, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale din unitatea administrativ-teritorială unde se află copilul, precum și direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului de la nivelul sectoarelor municipiului București întocmesc planul de servicii, în vederea prevenirii separării copilului de familia sa.

(2) Planul de servicii va conține în mod obligatoriu modalitățile de menținere a relațiilor personale ale copilului cu părinții, precum și tipul de servicii de consiliere psihologică de care va beneficia copilul.

Art. 5. — În situația în care REI recomandă consilierea familiei/persoanei la care se află copilul în întreținere și

îngrijire și oferirea de servicii de suport, la propunerea asistentului social sau a persoanei cu atribuții de asistență socială care a instrumentat cazul, în planul de servicii se va decide cu privire la serviciile de suport pe care comunitatea le poate oferi.

Art. 6. — În cazul în care apreciază că există motive temeinice de natură să primejduiască dezvoltarea fizică, psihică, intelectuală sau morală a copilului aflat în situația prevăzută la art. 1, SPAS și persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale din unitatea administrativ-teritorială unde se află copilul vor sesiza imediat direcția generală de asistență socială și protecția copilului cu privire la identificarea cazului, în vederea instituirii unei măsuri de protecție specială asupra copilului.

Art. 7. — (1) Pentru copiii identificați în situația prevăzută la art. 1 și pentru care au fost întocmite REI, SPAS, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale din unitatea administrativ-teritorială unde se află copilul, precum și direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului de la nivelul sectoarelor municipiului București au obligația reevaluării situației acestora la fiecare 3 luni.

(2) Până la data de 15 a lunii care urmează după încheierea unui trimestru, SPAS, respectiv persoana cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale, va transmite direcției generale de asistență socială și protecția copilului de la nivelul județului situația centralizată pe plan local a cazurilor de copii cu părinți plecați la muncă în străinătate, conform anexei nr. 1.

Art. 8. — Dispozițiile prezentului ordin se aplică și în situația copiilor ai căror părinți notifică SPAS, persoanelor

cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale, precum și direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului de la nivelul sectoarelor municipiului București intenția de a pleca la muncă în străinătate.

Art. 9. — SPAS, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale din unitatea administrativ-teritorială unde se află copilul, precum și direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului de la nivelul sectoarelor municipiului București au obligația asigurării unor acțiuni de informare la nivelul comunității în ceea ce privește posibilitățile legale de care pot dispune părinții care pleacă la muncă în străinătate, în vederea asigurării protecției fizice și juridice a copiilor care urmează să rămână în țară.

Art. 10. — (1) Cetățenii români care au copii minori în îngrijire și doresc obținerea unui contract de muncă în străinătate au obligația de a notifica SPAS/primăriei de domiciliu intenția de a pleca la muncă în străinătate, precum și nominalizarea persoanei în întreținerea și îngrijirea căreia vor rămâne copiii, conform anexei nr. 2.

(2) În vederea respectării dispozițiilor prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 683/2006 pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001, părinții solicitanți de locuri de muncă în străinătate au obligația prezentării la agenții de ocupare a forței de muncă a unei dovezi emise de SPAS/primăria de domiciliu, conform anexei nr. 3.

Art. 11. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Secretarul de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului,
Bogdan Adrian Panait

București, 15 iunie 2006.
Nr. 219.

ANEXA Nr. 1

SITUAȚIA
centralizatoare a cazurilor de copii cu părinți plecați la muncă în străinătate

Către Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului

Nr. de familii în care părinții sunt la muncă în străinătate	Număr de copii din familiile cu părinți plecați în străinătate (grupa de vârstă)	Număr de copii aflați în îngrijirea rudelor până la gradul II (bunic), fără măsură de protecție	din care: număr de copii care frecventează școala/grădinița	Număr de copii aflați în îngrijirea rudelor până la gradul IV (frați, mătuși, unchi), fără măsură de protecție	din care: număr de copii care frecventează școala/grădinița	Număr de copii aflați în îngrijirea altor familii/persoane fără măsură de protecție	din care: număr de copii care frecventează școala/grădinița	Număr de copii care sunt înscrși la medicul de familie
	TOTAL A			TOTAL B				

Număr de cazuri referite direcției generale de asistență socială și protecția copilului = Total B
Număr total de cazuri = Total A+Total B

ANEXA Nr. 2**DECLARAȚIE**

nr. din

Subsemnatul/Subsemnata, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, telefon, actul de identitate, seria nr., CNP, vă aduc la cunoștință intenția mea de a pleca la muncă în străinătate.

Declar pe propria răspundere că am/nu am copii minori în întreținere.

Menționez că pe perioada în care voi fi plecat/plecată la muncă în străinătate copilul/copiii meu/mei (numele, prenumele, data nașterii)

va/vor fi lasat/lăsați în întreținerea și îngrijirea doamnei/domnului,
(gradul de rudenie)

domiciliat/domiciliată în localitatea, actul de identitate seria nr., CNP

Declarant,

.....

Asistent social,

.....

ANEXA Nr. 3

Serviciul Public de Asistență Socială/Primăria

DOVADĂ

nr. din

Se certifică prin prezenta că doamna/domnul, cu domiciliul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, telefon, actul de identitate seria nr., având în întreținere copii minori, a notificat serviciului public de asistență socială/primăriei în raza căruia/căreia își are domiciliul intenția de a pleca cu contract de muncă în străinătate.

Eliberăm prezenta în vederea completării dosarului conform dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 683/2006 pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001.

Director/Primar,

.....

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind răspunderea disciplinară a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției și al Institutului Național de Criminologie

Având în vedere dispozițiile art. 87 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind răspunderea disciplinară a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției și al Institutului Național de Criminologie, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția pentru resurse umane și relații cu Consiliul Superior al Magistraturii și Corpul de inspecție al ministrului justiției vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei

București, 15 iunie 2006.
Nr. 1.483/C.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind răspunderea disciplinară a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției și al Institutului Național de Criminologie

Art. 1. — Încălcarea cu vinovăție de către personalul asimilat judecătorilor și procurorilor a îndatoririlor de serviciu constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea disciplinară a acestuia.

Art. 2. — Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) încălcarea prevederilor referitoare la îndatoriri, declarații de avere, declarații de interese, incompatibilități și interdicții, stabilite prin lege sau acte interne pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor;

b) intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii;

c) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

d) nerespectarea nejustificată a termenelor prevăzute pentru soluționarea lucrărilor;

e) grava neglijență în întocmirea și rezolvarea lucrărilor, în măsura în care fapta săvârșită nu întrunește elemente constitutive ale unei infracțiuni;

f) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;

g) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;

h) absențe nemotivate de la serviciu, în mod repetat;

i) atitudine ireverențioasă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi sau față de petenți;

j) participarea directă sau prin persoane interpușe la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor, în condițiile legii;

k) stabilirea de relații directe cu caracter personal cu petenții în vederea soluționării favorabile a cererilor acestora;

l) neîndeplinirea obligației privind transferarea normei de bază la Ministerul Justiției sau, după caz, la Institutul Național de Criminologie.

Art. 3. — Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 15% pe o perioadă de la o lună la 3 luni;

c) mutarea disciplinară pentru o perioadă de la o lună la 3 luni la un alt compartiment din cadrul Ministerului Justiției;

d) eliberarea din funcție.

Art. 4. — (1) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 3 se aplică de către ministrul justiției, la propunerea Comisiei de disciplină.

(2) Comisia de disciplină este constituită din 7 membri, după cum urmează:

a) 2 inspectori din cadrul Corpului de inspecție al ministrului justiției;

b) 2 persoane desemnate de ministrul justiției din rândul personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției sau al Institutului Național de Criminologie;

c) 3 reprezentanți ai personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției și al Institutului Național de Criminologie, desemnați prin vot secret, cu majoritate simplă, de adunarea generală comună a acestui personal.

(3) Din Comisia de disciplină mai face parte un număr egal de membri supleanți, numiți după aceleași reguli și criterii ca și membrii Comisiei de disciplină.

(4) Membrii Comisiei de disciplină sunt numiți pentru o perioadă de doi ani, prin ordin al ministrului justiției, cu posibilitatea reînnoirii mandatului doar o singură dată.

(5) Președintele Comisiei de disciplină este desemnat prin vot secret, cu majoritate simplă, din rândul membrilor comisiei.

(6) Direcția pentru resurse umane și relații cu Consiliul Superior al Magistraturii asigură organizarea și desfășurarea adunării comune a personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din Ministerul Justiției și Institutul Național de Criminologie, în vederea alegerii reprezentanților prevăzuți la alin. (2) lit. c).

Art. 5. — Din Comisia de disciplină nu pot face parte:

a) soți, rude sau afini până la gradul al IV-lea inclusiv, în timpul aceluiași mandat;

b) persoane care a fost sancționate disciplinar în ultimii 3 ani.

Art. 6. — (1) Mandatul de membru al Comisiei de disciplină se suspendă în situația în care persoana în cauză este cercetată pentru săvârșirea uneia dintre abaterile disciplinare prevăzute de prezentul ordin.

(2) Comisia de disciplină va consemna într-un raport suspendarea calității de membru al acesteia și îl va înainta de îndată ministrului justiției.

(3) Suspendarea calității de membru al Comisiei de disciplină durează până la pronunțarea unei hotărâri definitive în urma cercetării disciplinare; dacă prin hotărâre persoana în cauză a fost sancționată disciplinar, încetează calitatea acesteia de membru al Comisiei de disciplină.

(4) Pe durata suspendării calității de membru al Comisiei de disciplină, președintele acesteia va lua măsurile necesare pentru înlocuirea membrului Comisiei de disciplină suspendat cu unul dintre supleanți, în termen de 5 zile de la data constatării situației care a determinat-o.

Art. 7. — În cazul în care membrul Comisiei de disciplină este soț, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu persoana cercetată ori în cazul în care s-a pronunțat anterior cu privire la cauza cercetată, acesta nu participă la soluționarea respectivei cauze și este înlocuit pentru soluționarea respectivei cauze cu unul dintre membrii supleanți, în mod corespunzător.

Art. 8. — (1) Mandatul de membru al Comisiei de disciplină încetează în una dintre următoarele situații:

- a) la cerere, pentru motive întemeiate;
- b) la expirarea termenului pentru care a fost numit;
- c) în cazul eliberării din funcție;
- d) în cazul pierderii calității de inspector sau, după caz, de personal de specialitate asimilat judecătorilor și procurorilor;
- e) în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare membrului Comisiei de disciplină.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), c), d) și e), este numit un nou membru al Comisiei de disciplină din rândul membrilor supleanți, în mod corespunzător, pentru timpul rămas până la expirarea mandatului.

(3) Membrii Comisiei de disciplină își continuă mandatul până la emiterea ordinului ministrului justiției de constituire a noii comisii.

Art. 9. — (1) Secretariatul Comisiei de disciplină este asigurat de Corpul de inspecție al ministrului justiției.

(2) Secretariatul Comisiei de disciplină are următoarele atribuții principale:

- a) înregistrează și ține evidența tuturor sesizărilor înaintate Comisiei de disciplină;
- b) efectuează lucrările necesare desfășurării cercetării disciplinare și a acțiunii în fața Comisiei de disciplină;
- c) convoacă membrii Comisiei de disciplină, persoana a cărei faptă formează obiectul dosarului, persoana care a făcut sesizarea și persoanele a căror audiere este necesară pentru soluționarea cauzei;
- d) asigură redactarea actelor Comisiei de disciplină, inclusiv a deciziei motivate a acesteia, prin care se propune aplicarea sancțiunii disciplinare, și le înaintează conducătorului instituției.

Art. 10. — (1) Sesizarea Comisiei de disciplină se poate face de către:

- a) ministrul justiției;
- b) secretarul de stat coordonator, secretarul general sau secretarul general adjunct;
- c) conducătorul compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana cercetată;
- d) persoana vătămată prin fapta consilierului juridic asimilat judecătorilor sau procurorilor.

(2) Pentru abaterile disciplinare prevăzute la art. 2 lit. e) și g), sesizarea Comisiei de disciplină se poate

face doar de către persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și c).

Art. 11. — (1) Sesizarea Comisiei de disciplină se poate face în termen de maximum 30 de zile de la data la care s-a luat la cunoștință săvârșirea faptei care constituie abatere disciplinară, dar nu mai târziu de 3 luni de la data săvârșirii acesteia.

(2) Nerespectarea termenelor menționate atrage clasarea sesizării.

Art. 12. — (1) Sesizarea va cuprinde următoarele mențiuni:

- a) numele, prenumele, domiciliul persoanei care formulează sesizarea, precum și, dacă este cazul, funcția deținută;
- b) numele, prenumele, funcția deținută și compartimentul în cadrul căruia își desfășoară activitatea persoana împotriva căreia este formulată sesizarea;
- c) descrierea faptei ce constituie obiectul sesizării;
- d) temeiul legal al sesizării, respectiv încadrarea faptei;
- e) indicarea, cel puțin cu aproximație, a datei la care fapta a fost săvârșită;
- f) arătarea dovezilor pe care se sprijină sesizarea;
- g) data și semnătura persoanei ce formulează sesizarea.

(2) Sesizarea se formulează în scris și va fi însoțită, în măsura în care este posibil, de înscrisurile care o susțin.

(3) Sesizarea va fi clasată dacă nu cuprinde mențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c), d), f) și g).

(4) Dacă sesizarea se face în condițiile art. 10 alin. (1) lit. d), în măsura în care sesizarea nu conține toate informațiile menționate la alin. (1), va fi contactată persoana care a formulat sesizarea, în vederea completării acesteia.

Art. 13. — (1) Pentru exercitarea acțiunii disciplinare este obligatorie efectuarea cercetării prealabile.

(2) Cercetarea prealabilă va fi efectuată de două persoane desemnate de ministrul justiției din cadrul Ministerului Justiției.

(3) În cadrul cercetării prealabile se vor stabili faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente ce pot fi avute în vedere pentru calificarea faptelor drept abateri disciplinare și pentru aprecierea vinovăției sau a nevinovăției persoanei cercetate.

(4) Persoanei cercetate i se va înainta o copie de pe sesizarea adresată Comisiei de disciplină, sub sancțiunea nulității.

(5) Citarea și ascultarea persoanei cercetate, precum și verificarea apărărilor acesteia sunt obligatorii. Audierea acesteia trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității.

(6) Refuzul persoanei în cauză de a se prezenta la cercetări sau de a face declarații se consemnează într-un proces-verbal și nu va împiedica finalizarea cercetării prealabile.

(7) Rezultatul cercetării prealabile este consemnat într-un raport care se înaintează Comisiei de disciplină în termen de 30 de zile de la începerea cercetării.

Art. 14. — În măsura în care Comisia de disciplină consideră că este necesară completarea cercetării prealabile, va dispune efectuarea de verificări suplimentare.

Art. 15. — Comisia de disciplină, după primirea raportului și efectuarea eventualelor verificări suplimentare, poate:

- a) să dispună motivat clasarea, în cazul în care se consideră că exercitarea acțiunii disciplinare nu se justifică;
- b) să judece acțiunea disciplinară.

Art. 16. — (1) Ședințele Comisiei de disciplină sunt de regulă publice, cu excepția cazurilor în care:

a) persoana cercetată solicită în scris, motivat, ca acestea să nu fie publice;

b) președintele Comisiei de disciplină hotărăște, datorită unor motive temeinic justificate, ca acestea să nu fie publice.

(2) În fața Comisiei de disciplină, citarea persoanei în cauză este obligatorie. Persoana cercetată poate fi asistată sau reprezentată de un avocat ori de o altă persoană de specialitate juridică asimilată judecătorilor sau procurorilor.

(3) Poate fi citată persoana care a înaintat sesizarea Comisiei de disciplină, precum și orice altă persoană ale cărei declarații pot fi avute în vedere la rezolvarea cauzei. Decizia citării acestor persoane aparține Comisiei de disciplină.

(4) Persoana cercetată ori, după caz, reprezentantul sau apărătorul său are dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și poate solicita administrarea de probe în apărare. Se administrează și probele descoperite după faza cercetării prealabile.

(5) Lucrările Comisiei de disciplină se consemnează într-un proces-verbal care va fi semnat de toți membrii acesteia. În procesul-verbal se consemnează dacă persoana cercetată nu s-a prezentat în fața Comisiei de disciplină.

(6) În cazul în care Comisia de disciplină constată că fapta săvârșită nu constituie abatere disciplinară sau că persoana cercetată nu este vinovată, va dispune respingerea acțiunii disciplinare.

(7) În cazul în care Comisia de disciplină constată că acțiunea disciplinară este întemeiată, va propune ministrului justiției, printr-o decizie motivată, aplicarea unei sancțiuni disciplinare, în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite și urmările acesteia, cauzele care au determinat săvârșirea acesteia, cu împrejurările concrete în care abaterea a fost săvârșită, cu gradul de vinovăție, cu circumstanțele personale ale celui cercetat, comportarea generală în timpul serviciului și existența în antecedentele celui cercetat a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate din dosarul profesional.

(8) În cazul în care Comisia de disciplină are indicii că fapta săvârșită de persoana cercetată poate fi considerată infracțiune, aceasta propune ministrului justiției sesizarea organelor de urmărire penală.

(9) Deciziile Comisiei de disciplină se adoptă în prezența a cel puțin 5 membri și cu votul majorității membrilor acesteia.

Art. 17. — (1) Ordinul ministrului justiției de aplicare a sancțiunii disciplinare se redactează în termen de maximum

20 de zile de la data emiterii deciziei prevăzute la art. 16 alin. (7).

(2) Sancțiunea disciplinară aplicată de ministrul justiției nu poate fi mai gravă decât cea propusă de Comisia de disciplină. Ministrul justiției va putea aplica o sancțiune disciplinară mai ușoară decât cea propusă de Comisia de disciplină.

(3) Sub sancțiunea nulității absolute, ordinul ministrului justiției va cuprinde în mod obligatoriu următoarele mențiuni:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) precizarea prevederilor din actele normative în vigoare care au fost încălcate de cel sancționat;

c) temeiul de drept în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;

d) sancțiunea ce va fi aplicată;

e) termenul în care hotărârea poate fi atacată.

(4) Ordinul prevăzut la alin. (1) se comunică în scris, conform dispozițiilor legale, în termen de maximum 10 zile de la data emiterii lui.

(5) Ordinul ministrului justiției de aplicare a sancțiunii disciplinare poate fi atacat în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ și fiscal competentă.

(6) Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 10 zile de la comunicarea ordinului ministrului justiției persoanei sancționate, dar nu mai târziu de un an de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

(7) Răspunderea penală sau contravențională nu înlătură răspunderea disciplinară pentru fapta săvârșită, în măsura în care prin aceasta s-au încălcat îndatoriri de serviciu.

Art. 18. — (1) În cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare persoanei care îndeplinește o funcție de conducere, ministrul justiției poate dispune și revocarea din funcția de conducere.

(2) Persoana care a fost revocată dintr-o funcție de conducere nu mai poate fi promovată într-o asemenea funcție pe o perioadă de 3 ani.

Art. 19. — (1) Sancțiunile disciplinare se radiază de drept din dosarul profesional, după cum urmează:

a) în termen de 6 luni de la aplicare, sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 3 lit. a);

b) în termen de un an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate, sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 3 lit. b) și c);

c) în termen de 3 ani de la aplicare, sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 3 lit. d).

(2) Radierea sancțiunilor disciplinare se constată prin ordin al ministrului justiției.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”



5 948368 117204